

Uganda

2. cast

Zuzana Kovalcikova

P.O.Box 440095

Kalungu, Isoka

Zambia

„Este trochu pospat, este trochu podriemat, trochu ruky zlozit a lezat, tvoja chudoba ta prepadne ako tulak a nedostatok ako ozbrojenec.“ (Prisl. 6, 10 - 11)

Kalungu, 31.3.2011

Nedaleko Arushe je mestecko Moshi, ktore lezi pod majestatnym Kilimandzarom. Na ceste spat sme zazili vychod slnka, ktory sfarbil horu do ruzova. Vyzerala velmi jednoducho, ale to len preto, ze bola velmi, velmi daleko. Podarilo sa nam ju od fotit a pri velkom priblizeni bolo mozne rozoznat sneh na jej vrchole. Tato oblast je tiez typicka Masajmi a ich typickou kulturou a sposobom zivota. Videli sme holohlave masajske zeny ovesane koralkami, typicke dlhanske usne laloky, topanky zhotovene z pneumatik, cervene odevy, vysoki muzi s pastierskou palicou v ruke a nozom za opaskom... Na sever od Arushe sa krajina kompletne zmenila. Zelen a lesy vystriedali suche nekonecne plane, na ktorych vietor vytvaral viry z prachu a pody. Pomedzi to boli vidno trsy travy a nizke kry a mnozstvo pastierov oviec. Toto mi dost silno pripominalo klasicku sceneriu z biblickych cias. Tanzania je moslimska krajina a teda aj obyvateľstvo a ich obydlia sa lisilo. Zeny i dievcatka – klasicky zahalene od hlavy po paty, muzi v dlhych koseliach, pripominajucich nocnu koselu a typickou ovalnou ciapkou na temene hlavy, mesity po krajoch cesty, spev modlitebnikov z megafonov...

Z Kene sme vela nevideli, lebo oba razy sme tadiaľ prechadzali potme. Nairobi sme minali uprostred noci. Z toho, co som mala moznost vidiet, je to klasicke velkomesto, rusne aj uprostred nocej hodiny, plne aut a chodcov. Videli sme bohate stvrte s hotelmi, bankami a vysokovymi budovami, ale i take obycajnejsie s klasickymi bytmi a obchodikmi.

Uganda – opat iny obraz... nekonecne plane s ryzou, kavou, kokosovymi palmami, ci aloe vera... Obyvatelia su postavou vacsi, zavalitejsi ako zambijciana.

Hranicne prechody – velmi, velmi rusne. Clovek si musi davat naozaj pozor. Hlavne ako jediny beloch pritahuje zaujmy vsetkych „menicov penazi“, zobrakov a mrzakov, predavacov jedla ci suvenirov...

Jinja – rybari na Viktoriinom jazere

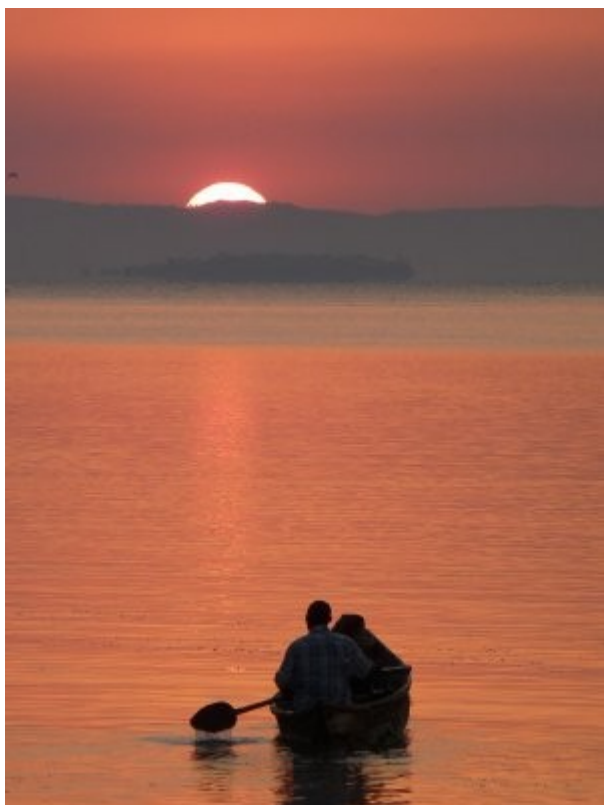
Jinja - takto sa chodi po vodu

Areal nasej ubytovne, v pozadi Viktoriine jazero

Wir prägen junge Christen durch weltweite Kurzeinsätze.

Slnko nad Viktoriínym jazerom prave vychadza

Tu, presne tu, prameni NIL!

Kazdy na vas pokrikuje, pripadne zacne tahat nejakym smerom v snahe vam „pomocť“. Pri okienkach nekonecne rady s nekonecnymi formularmi na vyplnanie. Ale i tu sa nas Pan mocne dokazal a cely ten chaos sa nam podarilo zvladnut bez akychkoľvek problemov, ci ujmy. A moj pas je obohateny o množstvo zaujímavych peciatok a viz...

Zazitkom pocas takejto cesty je, samozrejme, hladanie, najdenie a samotne použitie zachodov. Clovek vidi, co este nevidel a zazije co este nezazil...

Samotne stretnutie misionarov v Jinji bolo pre mna velkym povzbudenim. Stretlo sa nas tam asi 50 ucastnikov zo vsetkych kutov Afriky – Rwanda, Kongo, Etiopia, Malawi, Mozambik, Guinea, Sudan, Burundi... Misionari pochadzali vsetci z Nemecka, a svoje zastupenie tam mali rodiny s malymi detmi, rodiny s vacsimi detmi, slobodni muzi, slobodne zeny, manzelske pary.... Vekove zlozenie bolo tiez pestre – pocnuv 28-, 33-, cez 40- a 50-, az po 67- rocnych! Ich zivotne priblehy a skusenosti boli naozaj inspirativne – niektori su na misijnom poli len kratko, ini uz dlhe roky, niektori pracuju v dedinach a odlahlych oblastiach, ini vo velkomestach ako napr. v hlavnom meste Etiopie – Addis Abeba. Z profesii si tam nasli svoje zastupenie ucitelia, lekari, stavebni inzinieri, polnohospodari, mladeznicki pracovníci, pocitacovi experti, ci ekonomovia.

Obzvlast zaujimavy bol pre mna pribleh starsieho paru (okolo 60 rokov), ktorí sa po 20-rocnej prestavke opat vratili na misijne pole, Momentálne posobia v Juznom Sudane v oblasti polnohospodarstva. Zapasia predovsetkym s ucenim sa miestneho jazyka – ako sami povedali: „uz to nejde do hlavy tak lahko ako za mlada“. Zvlastny zivot tiez vedie slobodny mladik kratko po 30-tke. Uci v skole, v odlahlej oblasti Burundi, kde je siroko – daleko sam beloch. Uplne iny zivot ma mlada rodina so stymi malymi detmi – obaja rodicia su lekari a svoj cas musia spravodlivo delit medzi vychovu deti a misiuv v komunite. Posobia v Ugande.

Cas pri studiu Biblie a spolocnych vecerach, debaty vazne i vtipne – o prekonanych chorobach, o absolvovanych cestach, o hygienickych podmienkach, a ,samozrejme, o kulinarskych zazitkoch, to vsetko mi pomohlo dotvorit si obraz o praci v terene, o kladoch a zaporoch, zapasoch i radoostiach zahranicnych misionarov...

Wir prägen junge Christen durch weltweite Kurzeinsätze.

Krasne prostredie Viktoriinho jazera, nezabudnutelne vychody slnka, vylet ku pramenu Nilu – to vsetko a este viac dodalo nasej konferencii nadych dovolenky a zasluzeneho oddychu :)

Biblicke hodiny sme mali ku knihe proroka Ozeasa. Spociatku som bola skepticka voci tomu, ako chceme tuto knihu aplikovat do nasich zivotov, ale nakoniec som bola milo prekvapena, ake je to aktualne napr.aj v mojom zivote. Za celu temu by som spomenula dva snad najvystiznejsie citaty: „Len poslusny doveruje – a len doverujuci je poslusny.“ (D.Bonhoeffer) „Pane, ak ty volas, chcem ist: poslusnost prichadza pred pochopenim.“ (T.Lehmann) A zaverecna otazka na zamyslenie a modlitbu: „Kym si TY pre BOHA... a kym je BOH pre TEBA?“ Lebo od toho sa do velkej miery odvijaju nase myslienky, emocie, postoje, slova, ceny...

Dakujem Bohu i organizatorom za tento specialny cas v Ugande!

Rozlucim sa dalsim citatom – vyzvou pre vsetkych nasledovnikov Pana Jezisa: „Nasou ulohou je prinasat ziveho Krista do tohto umierajuceho sveta!“

Dakujem za vase neustale modlitby!

S laskou,

Zuzka

Jinja – tu sme byvali

Zambia – pohlad cez predne sklo minibusu

Modlitebne namety

Vdaky

Neustala Bozia ochrana a milost – hlavne pocas cesty do a z Ugandy.

Pozehnanie pocas samotneho pobytu – mili ludia, krasne prostredie, vynimocny cas spolu.

Prosby

Misionari posobiaci v krajinach Afriky – posilnenie od Pana na kazdy den, istota, ze ich sluzba ma zmysel.

Adresa na Slovensku

Zuzana Kovalcikova
Sladkovicova 456
059 35 Batizovce

Co-Workers International

Schickstraße 2
70182 Stuttgart
0711/2 10 21 17
cwi@gottes-liebe-weltweit.de

Für meinen Einsatz entstehen Kosten für Flug, Versicherung, Visum u. a. Wer sich an diesen Kosten beteiligen möchte, kann dies gerne über das Spendenkonto von "Co-Workers International" tun.

Empfänger: Co-Workers International
Evangelische Kreditgenossenschaft e.G.,
BLZ 520 604 10 – Spendenkonto 100 415 600
IBAN DE36 5206 0410 0100 4156 00 – BIC GENODEF1EK1
Bitte gebt beim Verwendungszweck meinen Namen/
mein Einsatzland und eure vollständige Adresse an.

Eine Zuwendungsbestätigung wird zugesandt.
Wer innerhalb von acht Wochen keine
Zuwendungsbestätigung erhalten hat,
melde sich bitte bei "Co-Workers International",
um eventuelle Fehler in der Adresse zu korrigieren:
Fon +49(0) 7 11/2 10 21 - 17